

enten fordi Modtageren ikke kan findes, eller fordi han vægrer sig ved at modtage den, og det heller ikke af Forsendelsens Ydre kan skjønnes, hvem Affenderen er, er det i hans Interesse, at den aabnes, for at det kan blive forsøgt, endelig at aflevere Forsendelsen til Affenderen efter den Oplysning, der mulig findes i det paagældende Brevs Datering og Underskrift. Behandlingen af saadanne Forsendelser var tidligere forefrevet i Pl. ang. Behandlingen af uindløste Postforsendelser af 10de Marts 1800 og 14de Dec. 1819, men er nu, hvad de løse Breve angaaer, ordnet i Overensstemmelse med det Nysanførte i Genhold til kongl. Resolution af 23de Juni 1868 (jfr. Finantsm. Beskjendtg. af 15de Juli 1868), til hvilke administrative Bestemmelser der altsaa blot henvises i nærværende Paragraph, idet den fornødne Bemyndigelse til at beregne de uanbringelige Verdsager til Indtagt for Postvæsenet er foreslaaet i § 27.

I de i det Ovenanførte nævnte Tilfælde, hvor Afleveringen skeer til en Anden end den, Affenderen har betegnet som Modtager, kan det ikke undgaaes, at Tredemand faaer Oplysning om Andres Benyttelse af Posten. Disse Tilfælde maae imidlertid udtrykkelig betegnes som de eneste Undtagelser fra den i Slutningen af nærværende § udtalte Regel angaaende Posthemmelighedens Bevarelse, der findes optaget i de fleste fremmede Postlove, og hvis Sagttagelse alt nu strengt er indskræpet Functionairene af Administrationen.

ad § 26.

Ligesom Postvæsenet overhovedet ikke afleverer Postforsendelserne, forinden den for Besørgelsen fastsatte Betaling er erlagt, saaledes bør Forsendelser, i Anledning af hvilke der, paa Grund af en eller anden Overtrædelse af Postlovgivningen (jfr. nærværende Forflags § 5 Str. c samt §§ 19, 20 og 23), yderligere skal tilsvares Postvæsenet en Betaling, ogsaa som hidtil (jfr. Pl. af 13de Novbr. 1802 angaaende vigtig Angivelse af Pakkepostforsendelsernes Indhold, og Tært for Pakkeposterne af 9de Decbr. 1836, Alm. Ann. 6) kunne holdes tilbage, indtil denne yderligere Betaling er erlagt. Herved skeer der ikke nogen Foregribelse af Affenderens Ret til at forlange

Sagen behandlet ved Domstolene (jfr. ovenfor ad § 23) og, hvis Dommen gaaer Postvæsenet imod, at erholde det Tilbageholdte udleveret. Det vil ligeledes være praktisk hensigtsmæssigt, at Postvæsenet, naar et af de nysnævnte Bøveløb eller en tærtmæssig Porto virkelig er forsalden, i fornødent Fald kan søge at gjøre sig betalt i den omspurgte Gjenstand og først, naar denne ikke giver tilstrækkelig Dækning, søger Restbøveløbet inddrevet hos Contravenienten.

Om der foreligger en strafbar Overtrædelse af Postlovgivningen, vil i de fleste Tilfælde kun kunne afgjøres, efterat de paagældende Gjenstande nærmere ere undersøgte, og da Vedkommende ved at forbyde Undersøgelsen ligefrem vilde kunne forhindre Afgjørelsen, maa denne Undersøgelse kunne forlanges udført af Vedkommende og, i Tilfælde af hans Vægring, kunne foretages af den paagældende Autoritet selv. Nærværende § indeholder saaledes Forflag til de i saa Henseende fornødne Bestemmelser med Hensyn til Forsendelser, der ere i Postvæsenets Bærg.

ad § 27.

Indholdet af nærværende Paragraph er i det Væsentlige overensstemmende med, hvad der angaaende Realisationen af uanbringelige Postforsendelser, forsaavidt disse eller deres Indhold er af nogen Værdi, nu er fastsat i Pl. af 10de Marts 1800 og 14de December 1819 om Behandlingen af ubesørgede Breve og Pakkepostfager, idet man dog har fundet det billigt, at der tilføies den Bestemmelse, at vedkommende Affender eller Modtager inden en vis Tidsfrist skal have Afgang til at erholde det ved Realisationen indvundne Udbytte tilbage, men med Fradrag af eventuelle Auktions-, Beskjendtgjørelses- og lignende Omkostninger, samt uden Renter.

ad § 28.

Grunden til at det i nærværende Paragraph er foreslaaet, at Lovens Bestemmelser ikke umiddelbart skulle anvendes paa Postforsendelserne til, fra og paa Færøerne — hvilket uden en saadan udtrykkelig Undtagelse vilde blive Tilfældet — er den, at en ordnet Postudveksling mellem Danmark og Færøerne først